

Facultat de Matemàtiques i Estadística
Examen final d'Àlgebra Lineal
19 de gener de 2015

Problema 1 (1.5 punts). Siguin $f, g, h \in \text{End}(\mathbb{R}^2)$ els tres endomorfismes definits per:

$$\begin{aligned} f(x, y) &= (-2x + y, 3x + 2y), \\ g^{-1}(x, y) &= (2x + 3y, x + 2y), \\ h(1, 3) &= (-1, 8), \quad h(2, -1) = (-2, 2) \end{aligned} .$$

Digueu si són linealment dependents o independents a l'espai vectorial $\text{End}(\mathbb{R}^2)$ i, si són linealment dependents, doneu una relació de dependència lineal entre ells.

SOLUCIÓ: Els endomorfismes de \mathbb{R}^2 s'identifiquen amb matrius de $\mathcal{M}_2(\mathbb{R})$ usant la base canònica. Les matrius \mathbf{A} , \mathbf{B} i \mathbf{C} corresponents a f , g i h són:

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} -2 & 1 \\ 3 & 2 \end{pmatrix};$$

$$\mathbf{B}^{-1} = \begin{pmatrix} 2 & 3 \\ 1 & 2 \end{pmatrix} \Rightarrow \mathbf{B} = \begin{pmatrix} 2 & -3 \\ -1 & 2 \end{pmatrix};$$

$$\mathbf{C} \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 & -2 \\ 8 & 2 \end{pmatrix} \Rightarrow \mathbf{C} = \begin{pmatrix} -1 & -2 \\ 8 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -1 \end{pmatrix}^{-1} = \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 2 & 2 \end{pmatrix}.$$

El sistema lineal $\mathbf{A}x + \mathbf{B}y + \mathbf{C}z = \mathbf{0}$ equival al sistema de quatre equacions i tres incògnites següent:

$$\begin{aligned} -2x + 2y - z &= 0 \\ x - 3y &= 0 \\ 3x - y + 2z &= 0 \\ 2x + 2y + 2z &= 0 \end{aligned}$$

Aplicant eliminació gaussiana aquest sistema es transforma en el sistema en forma esglonada reduïda $x + \frac{3}{4}z = y + \frac{1}{4}z = 0$. Per tant, té solució no trivial, i això equival a dir que els tres endomorfismes són linealment dependents. Una solució no trivial es pot trobar donant el valor $z = -4$, amb el qual es té $x = 3$ i $y = 1$. Aquesta solució dona la relació de dependència lineal

$$3f + g - 4h = 0.$$

Problema 2 (1.5 punts). Siguin U i V dos \mathbb{K} -espais vectorials de dimensió finita. Siguin $W_1 \subseteq U$ i $W_2 \subseteq V$ subespais. Demostreu que existeix una aplicació lineal $f: U \rightarrow V$ amb $\text{Ker } f = W_1$ i $\text{Im } f = W_2$ si, i només si, $\dim W_1 + \dim W_2 = \dim U$.

SOLUCIÓ: Per a tota aplicació lineal es compleix la igualtat

$$\dim \text{Ker } f + \dim \text{Im } f = \dim U.$$

Per tant si $W_1 = \text{Ker } f$ i $W_2 = \text{Im } f$ aleshores $\dim W_1 + \dim W_2 = \dim U$. Per veure que és suficient, sigui $\mathbf{w}_1, \dots, \mathbf{w}_r$ una base del subespai W_1 i sigui $\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_s$ una ampliació a una base de U , amb $r + s = n = \dim U$. Aleshores la igualtat $\dim W_1 + \dim W_2 = \dim U$

assegura que $\dim W_2 = s$. Sigui $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_s$ una base de $W_2 \subseteq V$. Es defineix $f: U \rightarrow V$ com l'aplicació lineal que sobre els elements de la base $\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_s, \mathbf{w}_1, \dots, \mathbf{w}_r$ pren els valors següents:

$$f(\mathbf{u}_i) = \mathbf{v}_i, \quad i = 1, \dots, s, \quad f(\mathbf{w}_j) = \mathbf{0}, \quad j = 1, \dots, r.$$

Aquesta aplicació lineal compleix les condicions demanades: $\text{Ker } f = \langle \mathbf{w}_1, \dots, \mathbf{w}_r \rangle = W_1$ i $\text{Im } f = \langle \mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_s \rangle = W_2$.

Problema 3 (1.5 punts). Siguin $\mathbf{A}, \mathbf{B} \in \mathcal{M}_n(\mathbb{R})$. Demostreu que:

1. $\text{rang}(\mathbf{A} + \mathbf{B}) \leq \text{rang}(\mathbf{A}) + \text{rang}(\mathbf{B})$.
2. $\text{rang}(\mathbf{A}) = 1$ si, i només si, existeixen vectors columna no nuls $\mathbf{u}, \mathbf{v} \in \mathcal{M}_{n \times 1}(\mathbb{R})$ tals que $\mathbf{A} = \mathbf{u}\mathbf{v}^t$.
3. $\text{rang}(\mathbf{A}) \leq r$ si, i només si, existeixen vectors columna $\mathbf{u}_i, \mathbf{v}_i \in \mathcal{M}_{n \times 1}(\mathbb{R})$ tals que $\mathbf{A} = \sum_{i=1}^r \mathbf{u}_i\mathbf{v}_i^t$.

SOLUCIÓ:

1. Siguin $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n \in \mathbb{R}^n$ i $\mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_n \in \mathbb{R}^n$ les files de \mathbf{A} i \mathbf{B} , respectivament. Per definició, el rang d'una matriu és la dimensió del subespai generat per les seves files. Com que cada suma $\mathbf{a}_i + \mathbf{b}_i$ és una combinació lineal de les \mathbf{a}_i i les \mathbf{b}_j es té la inclusió de subespais de \mathbb{R}^n següent:

$$\langle \mathbf{a}_1 + \mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{a}_n + \mathbf{b}_n \rangle \subseteq \langle \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_n, \mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_n \rangle = \langle \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_n \rangle + \langle \mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_n \rangle.$$

Per tant,

$$\begin{aligned} \text{rang}(\mathbf{A} + \mathbf{B}) &= \dim(\langle \mathbf{a}_1 + \mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{a}_n + \mathbf{b}_n \rangle) \\ &\leq \dim(\langle \mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_n \rangle) + \dim(\langle \mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_n \rangle) = \text{rang}(\mathbf{A}) + \text{rang}(\mathbf{B}). \end{aligned}$$

2. Sigui $\mathbf{A} = \mathbf{u}\mathbf{v}^t$. Aleshores les files de \mathbf{A} són els múltiples del vector no nul \mathbf{v}^t amb coeficients les components u_1, \dots, u_n del vector \mathbf{u} . Com que alguna d'aquestes components és no nul·la, es té:

$$\text{rang}(\mathbf{A}) = \dim(\langle u_1\mathbf{v}^t, u_2\mathbf{v}^t, \dots, u_n\mathbf{v}^t \rangle) = \dim(\langle \mathbf{v}^t \rangle) = 1.$$

Recíprocament, si la matriu \mathbf{A} té rang 1 aleshores les seves files $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_n$ generen un espai vectorial de dimensió 1. Sigui \mathbf{a}_k una fila diferent del vector $\mathbf{0}$. Aleshores totes les files són múltiples de \mathbf{a}_k . Sigui $\mathbf{a}_i = x_i\mathbf{a}_k$ amb $x_i \in \mathbb{R}$ no tots zero (per exemple, $a_k = 1$). La matriu \mathbf{A} és el producte del vector columna no nul \mathbf{u} de components x_1, \dots, x_n pel vector fila no nul \mathbf{v}^t , amb $\mathbf{v} = \mathbf{a}_k$.

3. Suposi's que $\mathbf{A} = \sum_{i=1}^r \mathbf{u}_i\mathbf{v}_i^t$. L'apartat anterior assegura que el rang de cada matriu $\mathbf{u}_i\mathbf{v}_i^t$ és 1 si \mathbf{u}_i i \mathbf{v}_i són diferents de zero, i aquest rang és clarament 0 si algun dels dos vectors és el vector zero. Aplicant l'apartat 1 es té

$$\text{rang}(\mathbf{A}) \leq \sum_{i=1}^r \text{rang}(\mathbf{u}_i\mathbf{v}_i^t) = \sum_{i=1}^r (0 \text{ o } 1) \leq r.$$

Recíprocament, suposi's que $\text{rang}(\mathbf{A}) \leq r$. Siguin $\mathbf{w}_1, \dots, \mathbf{w}_r$ vectors qualsevol que generen les files de la matriu. La fila i -èsima \mathbf{a}_i es pot escriure de la forma

$\mathbf{a}_i = \sum_{j=1}^r x_{ij} \mathbf{w}_j$, per a $i = 1, \dots, n$. Siguin \mathbf{u}_j els vectors columna de components $(x_{ij})_{1 \leq j \leq n}$, i siguin \mathbf{v}_j els vectors columna \mathbf{w}_j^t , transposats dels \mathbf{w}_j . Aleshores $\mathbf{A} = \sum_{j=1}^r \mathbf{u}_j \mathbf{v}_j^t$. En efecte, la fila i -èsima de cada producte $\mathbf{u}_j \mathbf{v}_j^t$ és el vector $x_{ij} \mathbf{v}_j^t = x_{ij} \mathbf{w}_j$, i la fila i -èsima del sumatori és $\sum_{j=1}^r x_{ij} \mathbf{w}_j$, que és la fila i -èsima de \mathbf{A} .

Alternativament: sigui $s = \text{rang}(\mathbf{A}) \leq r$. Aleshores existeixen matrius invertibles $\mathbf{P}, \mathbf{Q} \in \text{GL}_n(\mathbb{R})$ tals que la matriu \mathbf{PAQ} és la matriu diagonal que té s uns i després tot zeros a la diagonal. Tenint en compte que el producte $\mathbf{e}_i \mathbf{e}_i^t$ del vector i -èsim de la base canònica és la matriu que té zeros a totes les entrades excepte un 1 a la posició (i, i) es veu que $\mathbf{PAQ} = \sum_{i=1}^s \mathbf{e}_i \mathbf{e}_i^t$. Per tant, $\mathbf{A} = \sum_{i=1}^s \mathbf{P}^{-1} \mathbf{e}_i \mathbf{e}_i^t \mathbf{Q}^{-1}$. Dient \mathbf{u}_i als vectors columna $\mathbf{P}^{-1} \mathbf{e}_i$ i \mathbf{v}_i^t als vectors fila $\mathbf{e}_i^t \mathbf{Q}^{-1}$ per a $i = 1, \dots, s$ i agafant com a zero els vectors \mathbf{u}_i i \mathbf{v}_i^t per a $i = s + 1, \dots, r$ s'obté una expressió $\mathbf{A} = \sum_{i=1}^s \mathbf{u}_i \mathbf{v}_i^t = \sum_{i=1}^r \mathbf{u}_i \mathbf{v}_i^t$.

Problema 4 (3.5 punts). Donats $a, b \in \mathbb{R}$, es considera l'endomorfisme $f \in \text{End}(\mathbb{R}^4)$ que en la base canònica ve donat per la matriu:

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} a & b & b & b \\ b & a & b & b \\ b & b & a & b \\ b & b & b & a \end{pmatrix}.$$

1. Demostreu que $\det \mathbf{A} = (a + 3b)(a - b)^3$.
2. Discutiu el rang de \mathbf{A} segons els valors de a i b .
3. Comproveu que el subespai $W = \langle (1, 1, -1, -1), (1, -1, 1, -1), (1, -1, -1, 1) \rangle$ és invariant per f , i calculeu la matriu de la restricció $f|_W$.
4. Digueu per a quins valors de a i b l'endomorfisme diagonalitza i, quan ho faci, doneu una base de vectors propis.
5. Calculeu \mathbf{A}^n per a tot $n \geq 1$ quan $a + 3b = 1$.

SOLUCIÓ:

1. Restant a la quarta fila la tercera, a la tercera la segona, i a la segona la primera, el determinant no canvia:

$$\begin{vmatrix} a & b & b & b \\ b & a & b & b \\ b & b & a & b \\ b & b & b & a \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} a & b & b & b \\ b - a & a - b & 0 & 0 \\ 0 & b - a & a - b & 0 \\ 0 & 0 & b - a & a - b \end{vmatrix}.$$

Ara se suma a la tercera columna la quarta, a la segona la tercera i a la primera la segona. El determinant no canvia:

$$\begin{vmatrix} a & b & b & b \\ b - a & a - b & 0 & 0 \\ 0 & b - a & a - b & 0 \\ 0 & 0 & b - a & a - b \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} a + 3b & 3b & 2b & b \\ 0 & a - b & 0 & 0 \\ 0 & 0 & a - b & 0 \\ 0 & 0 & 0 & a - b \end{vmatrix}.$$

Aquesta matriu és diagonal i el seu determinant és el producte dels elements de la diagonal: $(a + 3b)(a - b)^3$

2. Les manipulacions anteriors de files i columnes no modifiquen el rang. Mirant la darrera matriu de l'apartat anterior es veu immediatament que

- si $a \neq b$ i $a \neq -3b$ el rang és 4 (les quatre files són independents),
- si $a \neq b$ i $a = -3b$ el rang és 3 (les tres últimes files són independents),
- si $a = b$ i $a \neq -3b$ el rang és 1 (només la primera fila és diferent de zero), i
- si $a = b$ i $a = -3b$ (que equival a $a = b = 0$) el rang és 0 (la matriu és zero).

3. Es calcula

$$f(1, 1, -1, -1) = (a - b, a - b, b - a, b - a) = (a - b)(1, 1, -1, -1),$$

$$f(1, -1, 1, -1) = (a - b, b - a, a - b, b - a) = (a - b)(1, -1, 1, -1),$$

$$f(1, -1, -1, 1) = (a - b, b - a, b - a, a - b) = (a - b)(1, -1, -1, 1).$$

Per tant, tots tres vectors, que són linealment independents, tal i com es pot comprovar fàcilment, són vectors propis de valor propi $a - b$. La matriu de $f|_W$, en la base formada per aquests tres vectors, és la matriu diagonal

$$\begin{pmatrix} a - b & 0 & 0 \\ 0 & a - b & 0 \\ 0 & 0 & a - b \end{pmatrix}.$$

4. Per l'apartat anterior l'escalar $a - b$ és un valor propi de multiplicitat geomètrica ≥ 3 . Per tant és una arrel del polinomi característic de multiplicitat ≥ 3 . Com que la traça de la matriu és la suma de les arrels (o el determinant és el producte) es dedueix que la quarta arrel λ ha de complir $3(a - b) + \lambda = 4a$ (o $(a - b)^3 \lambda = (a - b)^3(a + 3b)$) i s'obté que el quart valor propi és $a + 3b$.

Com que a l'apartat anterior s'han trobat tres vectors independents de valor propi $a - b$, si $a + 3b \neq a - b$ la matriu segur que diagonalitza. Per completar una base de vectors propis se n'ha de trobar un de valor propi $a + 3b$. Per a això cal resoldre el sistema d'equacions

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} -3b & b & b & b \\ b & -3b & b & b \\ b & b & -3b & b \\ b & b & b & -3b \end{pmatrix},$$

que (si $b \neq 0$) té com a solució el subespai 1-dimensional generat pel vector $(1, 1, 1, 1)$. En aquest cas una base de vectors propis s'obté afegint aquest vector als tres que són base del subespai W .

En cas que es tingui la igualtat $a + 3b = a - b \Leftrightarrow 3b = -b \Leftrightarrow b = 0$ la matriu té el valor propi a amb multiplicitat 4 i ja és diagonal. Qualsevol base de \mathbb{R}^4 és una base de vectors propis.

En resum, la matriu diagonalitza sempre i es pot agafar com a base de vectors propis la base formada pels vectors

$$(1, 1, 1, 1), \quad (1, 1, -1, -1), \quad (1, -1, 1, -1), \quad (1, -1, -1, 1).$$

5. Com que la matriu diagonalitza es pot calcular la seva potència n -èsima com

$$\mathbf{A}^n = \mathbf{P} \begin{pmatrix} a+3b & 0 & 0 & 0 \\ 0 & a-b & 0 & 0 \\ 0 & 0 & a-b & 0 \\ 0 & 0 & 0 & a-b \end{pmatrix} \mathbf{P}^{-1}$$

on \mathbf{P} és la matriu que té per columnes la base de vectors propis anterior. Dóna

$$\mathbf{A}^n = \frac{1}{4} \begin{pmatrix} 1+3(a-b)^n & 1-(a-b)^n & 1-(a-b)^n & 1-(a-b)^n \\ 1-(a-b)^n & 1+3(a-b)^n & 1-(a-b)^n & 1-(a-b)^n \\ 1-(a-b)^n & 1-(a-b)^n & 1+3(a-b)^n & 1-(a-b)^n \\ 1-(a-b)^n & 1-(a-b)^n & 1-(a-b)^n & 1+3(a-b)^n \end{pmatrix}.$$

Problema 5 (2 punts). Calculeu una base de Jordan i la forma de Jordan d'una matriu donada com un producte de dos blocs de Jordan de mida 3:

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} a & 1 & 0 \\ 0 & a & 1 \\ 0 & 0 & a \end{pmatrix} \begin{pmatrix} b & 1 & 0 \\ 0 & b & 1 \\ 0 & 0 & b \end{pmatrix}.$$

SOLUCIÓ: Es calcula \mathbf{A} multiplicant i queda:

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} ab & a+b & 1 \\ 0 & ab & a+b \\ 0 & 0 & ab \end{pmatrix}.$$

Com que és triangular superior el seu polinomi característic es calcula immediatament. És $\text{Char}(\mathbf{A}; X) = -(X - ab)^3$: té el valor propi ab de multiplicitat 3. Per calcular $\text{Ker}(\mathbf{A} - ab\mathbf{I}_3)$ s'ha de resoldre el sistema homogeni de matriu

$$\mathbf{A} - ab\mathbf{I}_3 = \begin{pmatrix} 0 & a+b & 1 \\ 0 & 0 & a+b \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}.$$

Aquesta matriu té rang 1 si $a+b=0$ i té rang 2 si $a+b \neq 0$. Per tant, es tenen dues possibilitats:

- Si $a+b \neq 0$ aleshores $\dim \text{Ker}(\mathbf{A} - ab\mathbf{I}_3) = 1$ i necessàriament ha de ser $\dim \text{Ker}((\mathbf{A} - ab\mathbf{I}_3)^2) = 2$ i $\dim \text{Ker}((\mathbf{A} - ab\mathbf{I}_3)^3) = 3$. Els subespais corresponents són $\langle (1, 0, 0) \rangle$, $\langle (1, 0, 0), (1, 1, 0) \rangle$ i \mathbb{R}^3 . Una base de Jordan està formada per un únic cicle de Jordan, de longitud 3, i s'obté agafant un vector qualsevol de $\mathbb{R}^3 \setminus \langle (1, 0, 0), (1, 1, 0) \rangle$ i les seves imatges en multiplicar per $\mathbf{A} - ab\mathbf{I}_3$. Per exemple, el cicle

$$(0, 0, 1), \quad (1, a+b, 0), \quad ((a+b)^2, 0, 0).$$

La forma de Jordan té un únic bloc:

$$\mathbf{J} = \begin{pmatrix} ab & 1 & 0 \\ 0 & ab & 1 \\ 0 & 0 & ab \end{pmatrix} = \mathbf{P}^{-1} \mathbf{A} \mathbf{P}, \quad \mathbf{P} = \begin{pmatrix} (a+b)^2 & 1 & 0 \\ 0 & a+b & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

- Si $a+b = 0$ aleshores $\dim \text{Ker}(\mathbf{A}-ab\mathbf{I}_3) = 2$ i necessàriament ha de ser $\dim \text{Ker}((\mathbf{A}-ab\mathbf{I}_3)^2) = 3$. Els subespais corresponents són $\langle(1, 0, 0), (1, 1, 0)\rangle$ i \mathbb{R}^3 . Una base de Jordan està formada per dos cicles de Jordan, de longituds 2 i 1. El primer s'obté agafant un vector qualsevol de $\mathbb{R}^3 \setminus \langle(1, 0, 0), (1, 1, 0)\rangle$ i la seva imatge en multiplicar per $\mathbf{A}-ab\mathbf{I}_3$. Per exemple, el cicle $(0, 0, 1), (1, 0, 0)$, i l'altre està format per un vector propi independent de $(1, 0, 0)$, per exemple el vector $(0, 1, 0)$. La forma de Jordan té dos blocs de mides 2 i 1:

$$\mathbf{J} = \begin{pmatrix} ab & 1 & 0 \\ 0 & ab & 0 \\ 0 & 0 & ab \end{pmatrix} = \mathbf{P}^{-1}\mathbf{A}\mathbf{P}, \quad \mathbf{P} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \end{pmatrix}.$$